

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Karla Šimky v právní věci **žalobkyň: a) O. B., b) nezl. A. B.**, zastoupena zákonnou zástupkyní žalobkyní ad a), obě zastoupeny JUDr. Hanou Benešovou, advokátkou, se sídlem Sokolovská 124/416, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2006, č. j. OAM - 843/VL - 10 - 12 - 2006, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň ad a) a ad b) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 8. 2007, č. j. 32 Az 55/2006 - 28,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyň ad a) a ad b), advokátce JUDr. Haně Benešové, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně ad a) brojí včasnou kasační stížností jménem svým a své nezletilé dcery – žalobkyně ad b) proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž jí a její nezletilé dceři nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Jako důvody kasační stížnosti uvádí žalobkyně ad a) (dále jen „stěžovatelka“) výslovně důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Nutno uvést, že jako důvod žádosti o azyl uvedla stěžovatelka v azylovém řízení svoji odlišnou sexuální orientaci, je lesbička. Po narození dcery v roce 2001, která pro ni znamená celý život, vlastní matka stěžovatelky dělá vše, aby jí dítě bylo odebráno.

Stěžovatelka má obavy z odebrání dítěte kvůli své odlišné sexuální orientaci, a proto z těchto rodinných důvodů opustila svoji vlast 16. 7. 2006 a požádala jménem svým i své nezletilé dcery v České republice o azyl. V kasační stížnosti, stejně jako v žalobě, uvádí, že se cítí být pronásledovaná v zemi původu z důvodu odlišné sexuální orientace a že jí hrozí reálné nebezpečí, že jí bude odebrána její dcera. Stěžovatelka má opodstatněné obavy z návratu na Ukrajinu, kde jí hrozí podle jejího mínění ponižující zacházení, neboť ukrajinská společnost je velmi nepřátelská k homosexualitě. Dále se domnívá, že při hodnocení doplňkové ochrany nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, konkrétně situace lidských práv v zemi původu stěžovatelky, a proto nelze souhlasit s názorem správního orgánu a soudu, že nebylo prokázáno, že by stěžovatelce a její dceři na Ukrajině nehrozilo nelidské a ponižující jednání, neboť je přesvědčena, že se ochrany před ponižujícím zacházením ze strany soukromých osob nedovolá. Stěžovatelka tak vytýká krajskému soudu nesprávné posouzení právní otázky soudem a nepřezkoumatelnost rozhodnutí, a proto z uvedených důvodů navrhuje, aby rozsudek krajského soudu byl zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení, a současně požádala o ustanovení zástupce pro sebe a svoji dceru pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud v Hradci Králové po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Kasační stížnost podala účastnice řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatelka v ní uplatňuje přípustný důvod ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele*.

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že v té části, kde stěžovatelka argumentuje kasačními důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. - nesprávné posouzení právní otázky při vyhodnocování jejích azylových důvodů, lze uvést následující: touto otázkou se Nejvyšší správní soud vnitřně jednotně a nerozporně zabýval v řadě svých předchozích rozsudků. Pro příklad lze uvést rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Azs 293/2005, sp. zn. 4 Azs 15/2005, nebo sp. zn. 2 Azs 147/2004. Posouzení dané právní otázky krajským soudem se naprosto nevymklo z obvyklé a ustálené rozhodovací praxe, když tatáž otázka již byla totožně posouzena a rozhodnuta opakovaně dříve. Ústrky ze strany soukromých osob pro odlišnou sexuální orientaci nejsou samy o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu. Při posouzení námitky stěžovatelky, že jí měla být udělena vzhledem k její osobní situaci doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu, Nejvyšší správní soud vyšel z podkladů ve spise, jakož i ze své předchozí judikatury konstatující, že osobám, které požádaly o azyl v jiném státě, při návratu na Ukrajinu jakýkoliv postih ze strany státní moci nehrozí, což jasně vyplynulo i v řízení před správním orgánem a u soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 45/2006 - 52, nebo č. j. 6 Azs 62/2007 - 57). K námitce stran vyhrožování, resp. pronásledování, je třeba uvést, že Nejvyšší správní soud již vícekrát ve své předchozí judikatuře zdůraznil, že obecné tvrzení o pronásledování, bez prokázání existence takového pronásledování, za situace, kdy se stěžovatel účinně a důsledně neobrátil se svými problémy na státní orgány v zemi původu, včetně vyčerpání příslušných vnitrostátních možností nápravy u nadřízených, či jiných kontrolních a dozorových orgánů, nelze podřadit pod zákonem vymezené důvody udělení azylu. V posuzované věci je zřejmé, že se jedná přesně o situaci, kdy se stěžovatelka dostala do konfliktu nikoliv s ukrajinskou státní mocí, nýbrž v důsledku své jiné sexuální orientace do konfliktu se soukromými osobami. Jak vyplývá ze správního spisu, stěžovatelka se nedomáhala přešetření postupu policistů, na které se v jednom případě obrátila, nedomáhala se nápravy u nadřízených či jiných ukrajinských státních orgánů a své problémy neřešila způsobem, který ukrajinský právní řád předvídá a garantuje. Proto v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. č. j. 4 Azs 6/2007 - 70, nebo č. j. 1 Azs 117/2004 - 44) nemohla být považována za osobu pronásledovanou ve smyslu citovaného ustanovení § 2 odst. 7 zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že postup krajského soudu nebyl v rozporu se zákonem a nedošlo k naplnění důvodů kasační stížnosti uvedených v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovatelkám byla usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 10. 2007, č. j. 32 Az 55/2006 – 49, pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že ustanovená advokátka v dané věci po svém ustanovení neučinila žádné úkony, jak vyplývá z obsahu spisu, bylo o odměně za zastupování v řízení o kasační stížnosti rozhodnuto tak, jak je uvedeno pod bodem III/ výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu